

כיצד הצליח ח"כ המפד"ל בנימין שחור

להצביע ולא להצביע בהינף יד אחד

אנשים

מעולם לא התגלגל בי כנסת שם כל-כך מלא-אפשרות יות כמו שמו של הפרופסור הר בלגי, בעל השם ההולנדי וה- תואר הצרפתי: **ויקטור דה הונט** (או ד'הונט). ממציא הי שיטה המשמשת כיסוי לחברני הכנסת **אברהם עופר ויוחי נן באדר**. הכתיב המקורי של השם הוא D'HONDT. הוא מאפשר שיבושים בלייטוף, כך טען ח"כ **אברהם ורדיגור** כי באידיש יש לקרוא לו "דער הונד" ("הכלב"). בצרפתית יש למילים DE HONTE פירוש קולע: "מבושה" (כמו בר פסוק "למות מבושה"). באנגלית אפשר להביע את אותו צליל בצורה פשוטה DON'T (אל תעשה זאת), או THE HAUNT ("הסיוט"). שלא לדבר כלל על המילה האידיש שיה העממית "הונטע" (שפיר רושה: "יצאנית").

בשעה שלוש בבוקר, בי שיא הישיבה המאראתונית של הכנסת, כאשר עשרות חברני כנסת רבצו על כורסות וספות ברחבי הבית, עבר לפתע בי בניין צחוק קולני, שאחו בזה אחר זה בחבריי הכנסת מכל הסיעות, ובעיקר מהמערך. היה זה כאשר עיתונאי במיוגון טען שזה עתה השיג סקופ: "אברהם עופר נתן דירה בחיפה לבנו של הפרופסור דה-הונט!"

ביא הוויכוח בין אבי רהם עופר ושמאל **תמיר**, בקשר לדירה שהיתה צריכה להינתן, כביכול, למזכיר המר כז החופשי **אהוד אזולר**, הוצע שעופר ותמיר יעברו שני הם בדיקה מישרתית ממכונת אמת. מדוע לא הוגשמה הצעה זו? טוען ברשיעות **יעקב אג" מון**: "המישרה סירבה. היא טענה שכל הפסקים של המכור נה יתפוצצו."

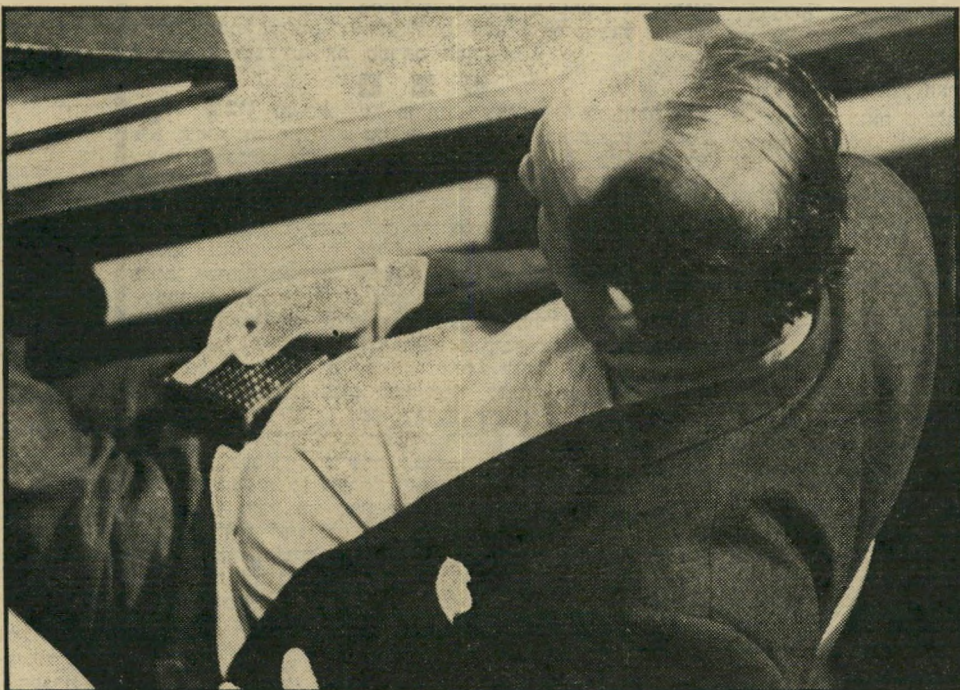
הכתב הפרלמנטרי של

מערוב, **יהושע ביצור**, היה בשעה שתיים אחר תצות על סף אפסטי-כוחות. כשהצביעה הכנסת על המשך הישיבה או דחייתה למועד אחר, התכופף מעבר למעקה יציע העיתונות,

ראשו, אך ידו נותרה למטה.

ח"כ שחור גם הצליח באחת ההצבעות לבצע את ה- בלתי-נמנע. הוא הצביע ולא הצביע בעת ובעונה אחת. הד-

פרם ומנהיג חרות **מנחם בגין** חוויות מביקוריהם האחרונים בארצות-הברית. השניים הת- לוננו על ההטרדה הנגרמת ל- אישים ישראלים בגלל שומרי- הראש שהוצמדו להם לאחרונה.

אברהם שכטרמן

ח"כ גח"ל היה אחד מחבריי הכנסת שמצא לו עיסוק צדדי בלי- השימורים בכנסת. הוא הביא למליאה טרנזיסטור, האזין לחדשות,

בר אירע בעיקבות ההצעה, ש- הדיון בשלוש הבעות אי-האי- מון יופרד. הכנסת הצביעה, ו- בהצבעה הראשונה לא הרים שחור את ידו בעד ההפרדה. אבנרי ביקש מן היו"ר ששני חבריי-כנסת ימנו את הקולות. לתפקיד המונים נקבעו ח"כ **אברהם עופר** מהמערך ו- **בנימין לנדא** מגח"ל. הם החלו עוברים מול הגושים, ו- מונים את הידיים המונפות בי הצבעה חוזרת. כאן החל שחור מסתבך. מלפנים הבחין בח"כ המפד"ל **יצחק רפאלי ושימי חה פרידמן** שהם מניפים יד נגד הפרדה. כשהציץ אחרה ראה את חבר סיעתו יהודה **בדמיארי**, שאינו מרים את ידו, וזה סימן לו באצבע תקי פה: לא! הפיתרון שמצא ש- חור: כשהבחין ששני המונים עברו על פניו הרים את אצבעו כאילו לגרד באוזן, ושם השי- איר אותה וקורה, עד לסיום מני- יין הקולות.

את ההומור להצבעות הרוב בכנסת בעניין שוד הקו- לות סיפק השר **פנחס ספיר**. ההצבעה המסכמת על גורלו של החוק עמדה להתחיל. נקבע כי ההצבעה תהיה שמית, לאחר ש-20 חבריי-כנסת חתמו על בקשה לכך. בהצבעה שמית קו- רא מזכיר הכנסת את שמות הח"כים אחד-אחד, ואלה משי- בים, "בעד" או "נגד". שניות ספורות לפני תחילת ההצבעה, נכנס ספיר לאולם, כשידו מו- נפת אל-על והתיישב. ידו נותי רה מורמת אך ראשו החל להי- שמש והוא נירדם, מבלי שישים לב שהצבעה היא שמית, ואין מצביעים בה בידיים.

רבים מהח"כים בילו את ההפסקות בין הישיבות בלי- השימורים, בשיחות במיוגון ה- כנסת. באחת ההפסקות האלו החליפו שריהתחבורה **שמעון**

סיפר בגין: "נכנסתי למסיבת- קוקטייל עם שומרי-ראש לבור שים בסמוקינגים והקהל לא ידע להבחין ביני לבנייהם. השיב לו פרס: "אצלי אין בעי- ייה כזאת, אני אף פעם לא לו- בש סמוקינג, או יודעים מי אני."

סיפור נוסף של פרס: "באחת ההרצאות שלי בארצות- הברית הייתי צריך לעבור דרך 40 שומרים חמושים באקדחים. הצטערתי שלא הבאתי איתי את האוייב מהבית."

במסיבה לכבוד יוסי-הור לדתו ה-75 של **שרגא נצר**, שנערכה בשבוע שעבר בתל- אביב, סיפר מזכ"ל מפלגת העי- בודה **אהרון ירליין** כיצד הר- כיר נצר את אשתו, הח"כית לשעבר **רבירה נצר**. היה זה עוד בחוקי-לארץ, כשרגא הבי- חין על חוף הים, באשה טובעת. הוא זינק למים, הוציא אותה. כך הם נפגשו. פה שיסע את ירליין, בקריאת בניינים, ח"כ **מרדכי פורקים**: "אתה שק- רן, נצר אף פעם לא ידע לש- חות!"

על ערמוניותו של שר- האוצר פנחס ספיר סיפר השבוע התעשיין **ישראל פולק** כי תוכנית גלי-צצה"ל, שנות המדי- נה, שבעריכת **דניאל בלוק**, ו**אליעזר רר**, השר והתעשיין הופגשו באולפן ופולק סיפר איך שבאמצע שנות ה-60 ניסה ספיר לשכנע אותו להשקיע בי- מיפעל בקריית-גת, כשסירב, אמר לו ספיר: "למה לא בי- קריית-גת? היא הרי מרוחקת רק 40 דקות נסיעה מתל-אביב ואני מוכן להוכיח לך זאת." פולק הסכים אז להשקיע, אבל רק בתנאי שספיר יצליח להור- כיח לו שאפשר להגיע מתל- אביב לקריית-גת ב-40 דקות. למחרת היום, בשעה ארבע ו-

חצי בבוקר, הופיע פנחס ספיר יחד עם נהגו בביתו של פולק המופתע. השלושה יצאו ל- דרך, והנהג, שניצל את הכביש הריק, הצליח להגיע ב-40 דקות לקריית-גת. פולק, למרות ש- ראה כי סודר, אמר: "אם שר בישראל מוכן לקום בשעה כלי- כך מוקדמת, או אני מוכן ל- השקיע."

חיוו של עורך-המישה של הארץ, **גרעין סאמט**, ניצ- לו בנס בסייגון, בירת ויאט- נאם הדרומית - בגלל תעודת- עיתונאי ישראלית. סאמט (35) סירר לפני שבועיים בוויאט-נאם במיסגרת סיוור במזרח הרחוק. באחד הלילות יצא להצגת תי- אטרון מקומי, שהסתיימה כי- שעה מאוחרת. חיפושיו אחרי מניית שתסיעו למלונן היו ל- שווא. בליט-ברירה, החל ללכת רגלי לכיוון המלון - בלי לדעת כי בסייגון מוטל עם רדת החשיכה עוצר חמור, וכל הור- לך-רגל צפוי לכדור בלי הור- דעה מוקדמת. בעוברו באחת הסימטאות, שמע סאמט קריאות בוויאט-נאמית וקול דריכת נשק. הוא הרים מייד את ידיו, החל קורא: "ז'ורנליסט, ז'ורנליסט- טה". החיילים ציוו עליו לעי- צור, ערכו חיפוש על גופו, רק תעודת-העיתונאי שנמצאה בי- כיסו שיכנעה את מפקד המש- מר כי סאמט אינו סוכן של הוויאט-קונג.

מה שלא הצליח לגלות היועץ המשפטי לממשלה, **מאיר שמגר**, הצליח לגלות ראש ממשלת נורבגיה **לארס קירובולד**, שהתארח בביתו של שריהביטחון **מושה דיין** בצעהלה. כשנשאל האורח איך התרשם מישראל, השיב כי הת- אכזב. למה? "כשקראתי את התנ"ך ביסודיות, חשבתי ש- אבוא לארץ-הקודש ואלך בי- עיקבות ישו. נסעתי לכינרת, לצצרת ולכל מקום שדרכה כף רגלו, אולם במקום הנופים ה- פאסטורליים שציפיתי לראות, נתקלתי בשיירות ארוכות של מכוניות, באוטובוסים מלאי תי- רים רועשים, בנופשים טורדי- ניים. לא מצאתי שריד מן ההי- ווי של כיתב-הקודש." אך כשי- הזמין אותו דיין לראות את אוצרותיו הארכיאולוגיים, גילה האורח שעל מדפיו של שר- הביטחון יש יותר שרידים היס- טוריים מאשר בכל סוריו בי- עיקבות ישו.

פסוקי השבוע

ראשיהממשלה גודי דה מאיר, בתשובה לשאלה אם היא מבקרת במכון ליופי: "אני מציאותית. אילו ידעתי שמכון-יופי מסייע לי להיראות יפה, הייתי הולכת. אבל אני יודעת, ששום דבר לא יעזור לי, או לשם מה לבזבז זמן?"

העיתונאי שדום רר זנפדר: "כל המהומה שי- היתה השבוע בכנסת התמקדה בבעייה כיצד לבחור בקולות עורפים חבריי-כנסת מיותרים."

שריהתחבורה והי תיקשורת שמעון פרס, על שרשרת שביתות-האחרה בש- בוע האחרון: "הגיע הזמן ש- העובדים ילמדו כי אדם לאדם אינו שבתה."

גיבור הסרט סלמוניק, פגש את הזמר ריי צ'ארלס בתום הופעתו בתל-אביב, התרגש כל-כך מהפגישה ששכח שהזמר הכושי הוא עיוור, ואמר לו: "בוא לראות את הסרט שלי."

דאובן בר'יותם

הופעתו בתל-אביב, התרגש כל-כך מהפגישה ששכח שהזמר הכושי הוא עיוור, ואמר לו: "בוא לראות את הסרט שלי."